

IN DIT NUMMER

Spannende afsluitingstocht door MOB	2
Een Oceanis 323, voor Casper en Saskia	2
Soraya Rensen met 5 mannen in zee	4

Een bochtje in een scepter	8
Pech voor Edo en Yvonne Visser	8
Johan van de Brink op een VOR-schip?	10

Wandelaar in Scandinavië	21
Nostalgie reis van Vela naar Hamburg	15

Vrijkaarten voor Boot Düsseldorf	22
Nieuwjaarsbijeenkomst	22
Wie kent het doopprotocol?	23
Van de redactie	24
Zeilen voor tassen en goede doelen	24

UIT DE BESTUURSHUT

Voor de lezers van de Après Voile is het alweer tijd voor een nieuw bericht uit de bestuurshut van een bestuurslid, deze keer van mij, Hans Piels. Joke en ik zijn dit jaar niet met de boot op vakantie geweest maar hebben een rondreis van vijf weken gemaakt door Scandinavië.

Weer eens wat anders dan dat we al meer dan twintig jaar achtereen met de boot met vakantie zijn geweest. Eerst met een Tequila 7,25m door Friesland en later heel dapper naar Texel. De tweede boot was een Beneteau First 29. Een boot die we al vaak op de randmeren hadden gespot en het zag er nogal snel en sportief uit. Een goede kennis had er één en als hij hem zou verkopen was ik degene die het als eerste zou horen. Toch hoorde ik via zijn collega dat hij de boot had ingeruild bij Serry. Dus wij naar Serry en ja het voelde meteen goed. Omdat we toch al op zoek waren en de Tequila al hadden verkocht werd de knoop al snel doorgemaakt en waren we de nieuwe eigenaar van de First 29. Het was alleen een boot zonder naam, waar kom je dan zoal op. De Tequila heette Zille Zwo, maar daar doe je niets meer mee. Tijdens een van de eerste vakanties hiermee was mijn zoon Kris met een vriendje mee en hadden we het over bootnamen, hij kwam met de naam PieKant van Piels en Van den Heijkant. Zo dan is dat ook weer duidelijk. Met de PieKant werden al snel grenzen verlegd en buiten om naar Zeeland en de Wadden was gewoon geworden.

Lees verder op pagina 4

FIJNE FEESTDAGEN

Het bestuur van de Beneteau Club Nederland wenst u allen gezellige kerstdagen en een voorspoedig en gezond 2018.

Komt allen gezellig naar de **Nieuwjaarsreceptie op zaterdag 20 januari (zie pagina 22)** dan kunnen we met elkaar toasten op het nieuwe jaar.

AFSLUITINGSTOCHT URK

30 september 2017

Vrijdag, op naar Urk. Daar verzamelden, na wat afmeldingen, zich 6 schepen voor de afsluittocht 2017. Deelnemers waren de Celeste van Harry Kappert, de Touch of Destiny van Henri van Blerk, de Ciel Blue van Edwin van Ginkel, de Culles van Roelof Docter, de Vela van Arjen en de Piekant.

De meesten waren er al in de loop van de middag. Alleen de Culles kwam in het donker aan.

De steiger borrel werd verplaatst naar het café "Het Haventje van URK" waar we gezellig met elkaar een drankje konden doen.

Om 09:30 Palaver aan boord van de Touch of Destiny waar Henri een baan had uitgezet waar twee keer een rak pal voor de wind en twee keer een kruisrak in zat. Leuk omdat we elkaar dan een paar keer zouden tegenkomen. Op zich een prima baan.

We hadden een geweldige start en hadden eerst een oploef en afval trucje met Henri op de Touch of Destiny een OC46 en later hetzelfde trucje met de Cullus een OC393. We waren als tweede bij de eerste boei na de Ciel Bleu. Toen een kruisrak waar de meesten direct na de boei overstag gingen en wij eerst nog hoog aan de wind, die ten gunste van ons draaide en we net na de ToD de boei ronden. Toen een pal voor de windse koers, boom erin en wij Henri weer voorbij. De wind trok toen aan naar 17 kn en de Ciel Bleu maakte een klapgijs. Wij zagen iets overboord gaan en we zagen iemand aan de reling hangen. De CB kon hem niet meer aan boord krijgen en daar dreef Erik dan. Hoe snel we de boom er uit hadden, de fok ingerold, de motor gestart weten we niet zo goed meer maar het ging razend snel en met de lifesling hadden we Erik zo aan boord. Maar ja dat was natuurlijk einde wedstrijd voor ons want ondanks dat hij het niet koud had en geen droge draad meer aan had moesten we toch zorgen dat hij droog en warm werd. Maar voor iemand van ca 100kg hebben we niet veel kleren aan boord, met een ruime jogging broek en een krap fleece vest had hij toch wat droogs aan. De wedstrijd ging gewoon door en Henri heeft hem uiteindelijk gewonnen, maar de wedstrijdleiding vond dat de prijs moest naar degene met het beste zeemanschap. Dus ontving de Piekant eens een welverdiende prijs waar we best trots op zijn.

Na een voortreffelijk diner bij bistro "de Zeebodem" waar als extra gasten Marius en Willy van de Ecco en Joke en Rob van de Blue Passion aanschoven. Zonder boot maar zeer welkom natuurlijk.

Zondag vroeg op, en in één slag hoog aan de wind naar Lelystad en daarna halve wind naar Volendam waar zoals verwacht de wind aan het eind van de middag flink aantrok.

Een mooi weekend dat voor mij al op donderdag begon met een solotocht naar Enkhuizen en Urk.

Met dank aan alle deelnemers voor een geslaagde Beneteau Afsluittocht 2017

Hans Piels – Piekant OC 343

De PHOCA, van Saskia en Casper Kruijer

Sinds augustus 2016 zijn we de trotse eigenaar van een Beneteau Oceanis 323, met hefkiel. We waren al een tijdje op zoek naar een boot met hefkiel om droog te kunnen vallen of op ondiepe stukken te kunnen varen en voor anker te gaan.

Door de 'Brexite' vorig jaar viel de Engelse Pond als een baksteen en plotseling vonden we een Beneteau in Hamble, UK voor een zeer aantrekkelijke prijs.

Tijdens onze zomervakantie gingen we afreizen naar Hamble, met onze auto (op de trein onder het kanaal door) en kwamen aan het einde van de dag

aan in de haven. De volgende drie dagen zijn we de boot van onder tot boven doorgekropen, 'surveyor' ingehuurd en proefvaart gemaakt. Alles werkte prima en aan het eind van de drie dagen hebben we de boot gekocht. Een week later weer terug

naar Hamble, dit keer met Ryanair, trein en bus (waarbij de laatste 20 km met de bus het lastigst was, want trein- en busstation liggen 5 km uit elkaar en waar dan precies? Een vriendelijke bus chauffeuse wist ons voor een prikkie op de juiste plaats af te zetten).

De nodige spullen voor de overtocht lokaal gekocht bij de plaatselijke 'chandlery' in de lokale supermarkt eten, drinken, etc. Onze zeilkleren hadden we de week van te voren al achter gelaten op de boot. Ondertussen hadden we een AIS systeem laten inbouwen bij het navigatie systeem, het kanaal oversteken met al die grote boten leek ons toch wel heel spannend en AIS heeft ons toch wel het zetje gegeven om vertrouwen te hebben in een veilige overtocht.

Op een zondag ochtend om 05.00 uur uitgevaren om maximaal profijt te halen uit stroming mee en de eerste zonnestralen als zichthulp. Eerste bestemming Brighton, daarna Eastbourne (school tuimelaars gezien, wow!), volgende dag Dover en daarna de oversteek naar Duinkerken (was de mooiste dag). Na Duinkerken was het Blankenberge en toen Roompot Marina. Net over de Nederlandse grens zagen we de eerste zeehond. Onze boot heette op dat moment 'Harold Larwood', dit blijkt een bekende cricketspeler te zijn geweest rond 1930. Wij hadden deze naam nog nooit gehoord en wilden onze boot toen al Phoca noemen (de latijnse naam voor zeehond), dus toen we de zeehond zagen net over de grens in Nederland, vonden we dat toch een mooie toevalligheid. Eind doel van onze reis was de jachthaven Dintelmond

De dagen daarna zijn we bezig geweest de boot verder schoon te maken en in te richten. Ook de ontzouting en herdoping moest geregeld worden, stickers bestellen familie en vrienden uitnodigen enzovoort. Een week later stond de nieuwe naam op de boot, Harold Larwood was nu Phoca.

De volgende dag wilden we toch een rondje varen met onze nieuwe naam, het waaide stevig en iedereen in de haven was

verbaasd dat we uitvoeren met dit slechte weer, maar we wilden toch even weg van de steiger. Motor starten, niets... accu zo dood als een pier, met de service accu's erbij konden we toch starten, uit de box en richting het

Volkerak. Harde wind tegen en een beetje regen, tussen de grote schepen op het Volkerak tegen de wind in beuken met een mini zeiltje en motor erbij. Na een uurtje afzien vroeg ik mijn vrouw: "Zullen we terug gaan?" "Ja, graag" zei ze. Koers terug naar Dintelmond, binnen no time waren we weer terug bij de haven ingang (wind in de rug), even niet opgelet en oeps een klapgijp... rotklap en de overloop schoot los van het dek (achteraf bleken de 4 bouten waar de overloop mee vast zat niet goed aangedraaid, maar op dat moment was het echt zo iets: 'waar zijn we mee bezig?'). Terug in de box konden we alleen maar concluderen dat het herdopen van een boot inderdaad ongeluk brengt, twee problemen uit het niets na de herdoop.

Om de bouten aan te draaien had ik een pijpsleutel nodig want de draadeinden staken te ver uit voor mijn dopsleutel set. Dat werd dus een week later gedaan. Voor de startaccu een nieuwe besteld en ingebouwd. Een maandje later ging de boot op de bok in winterstalling. Bij de lokale zeilmaker ondertussen nieuwe matrassen, nieuw winterkleed en kuiltent laten bouwen. Ziet er allemaal perfect uit. Het winterklaar maken van de boot hadden we uitbesteed en ondertussen goed meegekeken om het in het vervolg zelf te kunnen doen.

Dit jaar april ging de boot in het water en we kunnen inmiddels terugkijken op een geweldig eerste vaarseizoen. Oosterschelde, Volkerak, Grevelingenmeer, Haringvliet en

het Hollands Diep hebben we zowat ieder weekend afgestruind. Vooral het op ondiepe plekken voor anker gaan, bijvoorbeeld voor St. Annaland vinden we echt geweldig.

Inmiddels staat de boot weer op de kant en hebben we de boot zelf winterklaar gemaakt (hopelijk goed opgelet vorig jaar, maar dat zien we dit voorjaar wel). De mast is eraf om de verstaging na te laten kijken (heeft er 10 jaar op gestaan) en binnenkort moet het schroefaslager vervangen worden (teveel speling op de as). Gaan we zelf proberen te doen want met alle voorbereidingen via internet en forums lijkt me dit wel haalbaar en ik heb ondertussen al wat hulpgereedschappen hiervoor gemaakt. Verder had de Genua een scheurtje, maar dat heeft de zeilmaker ondertussen kunnen repareren.

We kunnen niet wachten tot het april wordt en de boot weer in het water kan, onze Phoca is inmiddels een vast onderdeel van ons leven geworden. Waarom hebben we dit niet eerder gedaan? We genieten ieder moment op de boot en kunnen ons niet voorstellen hoe het zou zijn zonder de Phoca.

Met de beste zeilgroeten,

Saskia en Casper Kruijer - Phoca

Vervolg van pag. 1

UIT DE BESTUURSHUT

De volgende stap was Engeland, de boot was er al meerdere malen geweest, hadden we inmiddels gehoord. De eerst keer ging de Piekant hoppend naar België en vervolgens de oversteek gemaakt naar Ramsgate en van daar naar Dover en weer terug naar België. Met goed weer een peulenschil, en een jaar later nog een keer herhaald. Met de nieuwe Piekant de OC343 vanaf 2007 ook weer diverse tochten en nieuwe bestemmingen bereikt. Komend jaar 2018 weer met de boot op vakantie, want het varen hebben we toch wel gemist, ondanks dat ik toch aardig wat mijlen gemaakt heb op mijn eerste solo tochten en de woensdagavondwedstrijden vanuit Volendam met vrienden op een Winner 11.20. Als "Jassen" tussen de Volendammers. Zoals gezegd was deze vakantie heel anders met een camper langs de oostkust van Zweden daarna een stukje Finland en langs de mooie kust van Noorwegen weer naar beneden. Mooie plaatsen om te varen, jammer dat het zover weg is. Maar misschien is dat relatief en als je genoeg tijd hebt wel haalbaar. Wie weet!

Met de Beneteau Club hebben we natuurlijk dit jaar een leuke Koningstocht gehad op het IJsselmeer, van Enkhuizen naar Hoorn en Lelystad een prachtig weekend met 9 schepen. We gaan zeker door met de "Koningstocht" en misschien wel met meer schepen. De afsluittocht vanuit Urk was heel verrassend geëindigd zoals je elders in de Apres Voile kan lezen.

Verder heb ik op de laatste Algemene Ledenvergadering aangegeven dat ik wil stoppen met de functie in de evenementencommissie en bestuur, maar omdat er toen nog niemand was die het stokje wilde overnemen heb ik aangeboden om het nog één jaar te doen. Het jaar is nog niet helemaal voorbij maar hierbij een dringende oproep voor een vrijwilliger voor de evenementencommissie. De ALV staat al gepland voor begin volgend jaar dus denk er niet te lang over. Het was leuk maar na meer dan 8 jaar evenementen organiseren is het tijd om er eens uit te stappen. Dus deze UIT DE BESTUURSHUT is voor mij echt "UIT" de bestuurshut.

Ik heb het met veel enthousiasme gedaan en hoop van harte dat iemand hiermee verder gaat en we elkaar op veel leuke evenementen zullen blijven ontmoeten.

Laat het bestuur niet in de kou staan.

Hans Piels

BAILAR EN BALEARES

Beste zeilers, ik ben Soraya, even oud als mijn boot lang is. Mijn Beneteau Oceanis 43 is bijna 8 jaar. Na haar een paar jaar te leren kennen in de Nederlandse en Belgische kustwateren vertrokken mijn man (toen 47) en ik 3 jaar geleden richting zon. Het zou een bijzondere tocht worden.

Niet in het minste omdat ik het deed tussen zware behandelingen door, die ik kreeg tegen borstkanker. Deze diagnose maakte dat ik op mijn 39 mijn leven heel ernstig moest herbekijken. We gingen richting Lanzarote en bleven 2 en half jaar hangen op de Canarische eilanden. De droom om verder te varen richting Caraïben en de Pacific over te steken naar Australië moest ik opbergen. De kracht en de uithouding die ik had ben ik totaal kwijtgeraakt. Lanzarote, maar ook de andere Canarische eilanden zijn bijzonder. Ik was er graag. Maar de zeilcondities zijn er vaak dermate stevig dat de lol er na een tijdje af was. Gemiddeld 6 bft en heel vaak meer, is iets te sterk voor mijn gezondheid en Jan is hoe dan ook een zelfverklaarde salonzeiler.

Ik gooide het roer om en nam me voor om te gaan varen met opstappers in rustiger vaarwater. Sinds drie jaar neem ik meermaals per jaar mensen mee die een beetje scheef hangen en een paar nachtjes doorsteken met plezier hun vakantie noemen. Begin dit jaar stak ik met 4 mannen in 5 dagen en nachten terug over naar het Europese vasteland. Van Portimao door Gibraltar tot in Valencia. En daar begint mijn zomers verhaal.

Als je naar de Balearen wilt is Valencia een heel dankbare startplaats. De Marina Valencia is bij de meest betaalbare in Spanje en ze hebben er vooral een Noord Spaanse mentaliteit. Harde werkers en redelijke prijzen. Hoewel redelijk nog altijd stukken duurder is dan we in Nederland en België gewend zijn. Toch heb ik niks dan lof.

De 'John Rensen', ter nagedachtenis genoemd naar mijn vader die binnenvaart kapitein was op ons 110 m bulk- en

containerschip, kreeg er zonnepanelen bij, nieuwe servicebatterijen, een nieuwe batterijlader en een windgenerator. Prima vakwerk van de behulpzame technici van Navaltec en een goeie boat shop.

Eind augustus, lekker warm, stappen vijf mannen op om een eerste trip van 3 weken te maken naar de Balearen. Een paar kende ik al van vorige reisjes, een ex-collega uit het ziekenhuis en een paar nieuwkomers. Maar wat een jolige bende!

We steken van wal na een uitgebreide kennismaking met de boot, een goeie safety briefing, rondleiding aan boord en een paar rondjes oefenen op overstag, gijpen en reven. Dat doe ik standaard met nieuwe opstappers. Want hoewel ik mijn opstappers voornamelijk vind via bemanningsbanken, merk ik dat wel eens een verschil kan zitten tussen de leuke stoere verhalen vooraf bij de kennismaking en de effectieve zeilvaardigheden aan boord. Ik hoef geen topzeilers; ik vaar zo nodig single handed. De hoeveelheid zeilkennis van mijn vakantiecrew vind ik minder belangrijk maar ik verwacht wel een hands on mentaliteit. Iedereen moet meehelpen. Deze ploeg bestond uit een paar totale newbies en een paar mannen met wat meer ervaring. Het belangrijkste is dat de sfeer vanaf dag 1 opperbest is. De taken werden vlot verdeeld en afgewisseld en er is geen enkele zeilprins met knechtjes aan boord. Een zelfsturende crew was het. Top.

Ik vertrek richting Ibiza voor een tocht van ongeveer 85 nm wat later in de middag. Bij oversteken tussen eilanden doe ik dat wel vaker. Je hebt nog iets aan je vertrekdag en geen ochtendstress. Na een dutje bij aankomst, meestal iets na de middag, kan je 's avonds dan al meteen een leuk restaurantje uitkiezen op je nieuwe bestemming. Lekker chill.

Plan is om na een rustige nacht tegen de middag aan te komen in Bahia Sant Antoni. Clubbers weten dat hier het beroemde Café Del Mar op het strand ligt. Het weer rond de Balearen was mij niet bekend, maar afgelopen zomer waren er regelmatig onstabiele periodes. Meer regendagen en onweer dan normaal en ook hardere winden, maar globaal blijft het een prachtig klimaat.

Ik neem nooit risico's, zeker 's nachts niet. Zet samen met de jongens het stagzeil en trek een extra reef in mijn verkleind grootzeil. Ik liet het drie jaar geleden maken om de harde winden rond Lanzarote beter te beheersen en ik heb er nog geen moment spijt van. Het is standaard een reef kleiner gesneden dan 100% en heeft daarbij nog eens drie reven die ik kan bedienen vanuit de kuip. Werkt fantastisch, al heeft het enige moeite gekost om de zeilmaker te overtuigen van mijn concept. Maar als 'n vrouw iets wil ...

Ibiza is prachtig en tegen mijn verwachting in zoveel meer dan een party-eiland. Wie 'n beetje weg blijft van het toeristische deel in Sant Antoni en gaat ankeren in Cala Portinatx, Cala de Sant Vicent, Cala Talamanca vindt er mooie plekken. Tot het gaat stormen.

De derde nacht krijgen we dermate veel wind dat de keuze van Bahia Jondal, aan de beroemde Lounge Club Blue Marlin, niet de goeie blijkt bij valavond. Daar gaat ons plan 'Bailar en Baleares'. Het anker krabt en wil maar niet pakken. ik beslis een nachttocht uit te zetten naar de dichtstbijzijnde haven. De wet van Murphy maakt dat het die van Ibiza stad is. Toch nog ruim 20 nm. Een heftiger tochtje met regelmatig aanhoudende pieken tot 7 bft, maar doenbaar.

Aanleggen is mijn specialiteit, maar in de regen met een dikke 6 in de haven; zeker deze haven, is dat om half 2 's nachts eigenlijk net niet leuk meer. Vooral omdat de

marinero, die enkel Spaans spreekt, geen hand uitsteekt en zijn eerste woorden zijn; '338 euro cash por favor'. U wist het misschien al, maar 1 nachtje liggen zonder enige service in de hooguit zeer matige haven van Ibiza stad kost voor mijn 13 meter in juli/augustus 338 euro en dan moesten we om 12 uur 's middags alweer weg of het is bijbetalen. Decadent contrast met het maandloon van de marinero die zo'n 900 euro per maand verdient. De volgende ochtend is de wind gaan liggen en we steken van wal naar Cala Talamanca voor een ankerplaats en bezoek aan de oude Ibiza stad. Het was de € 50 havengeld per persoon van de vorige nacht uiteindelijk best waard.

Via Cala Portinatx steken we de 50 voor de boeg liggende nm in daglicht over naar Mallorca. De crew doet het goed en ik beslis om het eiland heen te gaan via de loefzijde. De moeilijkste maar ook mooiste keuze. De ruwe kustlijn is diep uitgesneden en quasi onbewoond. We verblijven gedurende een aantal dagen in meerdere baaien met o.a. als highlight Cala Andratx. We varen tot Puerto De Alcudia in het noorden.

Jan, mijn echtgenoot komt ingevlogen en met hem verken ik het eiland. Hij is 'van de wal' en hoewel best een goeie zeiler, liever enkel bij dagtochtjes aan boord met weinig volk. We hebben er goeie afspraken over en dit werkt prima zo. Naast de wondermooie natuur en het diverse landschap is de prachtige hoofdstad Palma de Mallorca met oa. het kleine maar mooie museum voor moderne kunst met een behoorlijke Miro-collectie één van de vele hoogtepunten.

Tijd om terug te varen naar Valencia. We steken over met overnachting op Formentera en krijgen onderweg een niet geplande MOB oefening. Een zitkussen waait overboord. Enkele kijken en wijzen, twee andere doen het lier- en schotenwerk en ik kijk goedkeurend toe hoe onze drenkeling verbazend vlot terug aan boord raakt. Er moet gezocht worden!

De reis was meteen de vuurdoop voor het nieuw geïnstalleerde materiaal. De zonnepanelen doen perfect hun werk, wat van de windgenerator helaas niet gezegd kan worden. Ik kocht een Silent Wind 400 en het probleem is momenteel nog steeds dat die maar bijlaadt als de spanning van de accu's onder de uitgangsspanning van de service accu's ligt. Met andere woorden, het moet al heel erg waaien voor hij meer dan 12 A uitstuurt. Dat kan niet de bedoeling zijn. Het wordt een hele zoektocht. We stellen vast dat het probleem de boost (charge) controller is.

Intussen ben ik 2 reizen verder. Ik ging oa nog naar de start van de Volvo Ocean Race in Alicante met een team enthousiastelingen. Maar de windgenerator werkt nog altijd niet naar behoren. De servicemannen van Silent Wind waren druk met enkele boten van de Volvo Ocean Race die zij ook servicen. En dan val je, zelfs als toch eerder zeldzame zeilcapitana, tussen wal en schip. Ik ben duidelijk Dee Caffari niet.

Zijn de Balearen de moeite om aan te doen? Zeker. Maar Spanje is duur; en al zeker de eilanden. Als je het kan doen met een aantal gelijkgestemden die ook een redelijke bijdrage leveren in werk en onkosten, is het er heerlijk ankeren, rondrijden, naar de wal met de dinghy voor cocktails en een zalig sunset diner. Zo was deze reis naar de mening van deze zeil-chicca best te betalen. Je moest eens meegaan! Volgend jaar richting Griekenland bvb, om te beginnen 'Lefkas'. Adios companjeros de vela!

Soraya.rensen@gmail.com

Soraya Rensen – John Rensen

KLEINE BOCHT MAKEN IN EEN SCEPTER

Op mijn Beneteau Oceanes 390 stak de zeereling buiten de boot.

Bij het invaren van een krappe box gaf dat soms problemen.

De reling bleef wel eens achter een meerpaal hangen.

Dat gaf dus enige ergernis.

De oplossing was om de scepters een klein bochtje te geven.

Maar dat is nog niet zo eenvoudig.

Ik heb toen 20 á 25 cm C.V. pijp van 28 mm in de lengte doorgezaagd.

De binnen maat van C.V. pijp 28 mm is ca. 25 mm (scepter diameter).

Toen heb ik met een buigijzer voor C.V. pijp 28 mm een klein bochtje gegeven.

Dat gaat als volgt:

Ik heb de scepter en de twee halve 28 mm pijpen in het buigijzer klem gezet.

Eén halve pijp voor de binnenbocht en één halve pijp voor de buitenbocht.

Daarna heb ik met kracht een bochtje gemaakt.

Zorg wel dat het bochtje bij allen scepters op de zelfde plaats is.

Maak het bochtje zodanig dat als de scepter er weer in pot zit dat het bovenste deel verticaal staat en niet naar binnen. Het bochtje moet ook overal het zelfde zijn.

De preekstoel en de hekstoel heb ik niet gewijzigd omdat dit geen ergernis gaf.

Het resultaat zie foto.

Het invaren van een krappe box gaat dan niet meer ten koste van de zeereling.

Carel Bast

SOS “LIJN IN DE SCHROEF”

De week van zondag 20 augustus was onze laatste vakantieweek.

Nadat we drie weken over de Wadden en het IJsselmeer gedwaald hadden wilden we onze vakantie besluiten op Vlieland.

De vrijdag en zaterdag logeerden onze kleinkinderen aan boord en hadden we gekozen voor Muiden. Met de kids Pampus bezocht per veerboot en de speurtocht op het forteiland afgesloten met een diploma.

De kinderen wilden zondag nog mee zeilen maar er stond een te dikke bries. Dus in de haven van Muiden wat gemotord en even “buiten” gekeken wat ons te wachten stond. Hadden ze toch nog even gevaren.

Rond 12.00 uur verlieten we Muiden en gingen onder zeil. Met rond de 25 knopen wind meteen maar het tweede rif in het grootzeil en ook de genua niet helemaal uitgerold.

De wind was puur west, dus ongeveer halve wind langs het Paard van Marken op weg naar Enkhuizen. Dreigende lichten maar slechts één flinke bui kregen we vol over ons heen. De boot liep als een speer met deze wind op deze koers.

Om 15.00 waren we al geschut in Enkhuizen, op naar Kornwerderzand! Met een snelheid van constant tussen de 7,5 en 8,5 kts op de GPS schoot het lekker op. Vrienden van ons volgden ons op Marine traffic en waren verbaasd hoe hard we gingen. Echt één van de mooiste zeildagen van de laatste jaren en zeker van dit seizoen.

Om 18.30 uur streken we de zeilen voor Kornwerd en hoopten op een snelle schutting. Zonder het tegen elkaar te zeggen hadden we bedacht dat we dan nog in Harlingen bij het "Havenmansje" konden eten (een absolute aanrader als je in Harns bent) immers in de "Boontjes" zouden we stroom mee hebben en nog harder gaan.

Afgemeerd aan de remming voor de sluis lagen we lagerwal met een dikke windkracht 6. Onze stootwillen kropen omhoog en we lagen niet op ons gemak. "Dit gaan we even beter doen" zei ik tegen Yvonne want we moesten wachten op een schutting vanaf het wad.

In een tweede poging om netjes af te meren gebeurde het !!!

Al jaren hebben we een vast ritueel en zijn normaliter goed op elkaar ingespeeld. Yvonne doet eerst de achter landvast om een bolder, geeft deze vervolgens aan mij en belegt de boot dan aan de voorkant. Honderden keren is dit al goed gegaan, zelfs met veel wind.

Hoe het precies gebeurd is weten we niet eens, maar plotseling werd de landvast achter opgevreten als ware het of het monster van Log Ness onder de boot zat.

Gelukkig hebben we geen poging gedaan deze nog te pakken anders waren we op z'n minst een paar vingers en/of een hele hand kwijt geweest, zo snel was de lijn in de schroef verdwenen.

Met een klap was de lijn helemaal weg en blokkeerde de motor welke afsloeg. De landvast zat uiteraard om onze eigen kikker en het is een wonder dat deze niet uit het dek getrokken is. Wel was de zeereling en het achterhek beschadigd en ontzet. Gelukkig geen persoonlijk letsel.

Heftig geschrokken dachten we wat nu? Het water in was geen optie met deze wind. Weloverwogen contact gezocht met de sluiswachter, niet per marifoon maar per telefoon, per slot van rekening hoeft niet iedereen mee te genieten van eigen lijn in de schroef.

10 minuten later arriveerde er al een rib van de fa. Delhaes uit Makkum. Uiterst vriendelijke mensen, zij hebben ons naar Makkum gesleept en een uur later lagen we afgemeerd bij "Makkum Maritiem". Wel wat anders dan het Havenmansje !

Volgens goed Fries gebruik de volgende ochtend direct aan de slag en om 08.15 uur hing de boot in de singles. Daar vonden we onze landvast in een wirwar om de schroef. Nadat deze verwijderd was bleek dat de schroefas ongeveer 2 centimeter naar buiten was gekomen en dat verontrustte de monteurs.

Daarom dus in de boot bij de motor gekeken en daar constateerden zij dat alle vier de motor steunen door de klap finaal verbogen waren. Een flinke tegenvaller dus.

Onze trip naar Vlieland werd dus ernstig verstoord. Op de vraag of we nog konden varen luidde het antwoord: ik zou er gaan tank diesel meer op leeg varen maar rustig aan kan nog wel even. Daarom besloten om nog dezelfde dag terug te varen naar Stavoren. Geen spat wind, dus heel vlak water.

Aangekomen bij Nautisch Kwartier nogmaals alle schade opgenomen. Vrienden hebben ons met hun boot opgehaald en dinsdags naar Medemblik gevaren waar onze auto al drie weken geparkeerd stond. Op woensdag met de auto alsnog in Harlingen aangekomen en naar Vlieland vertrokken.

Niet met onze eigen boot maar met de veerboot. Niet in onze eigen hut maar in een hotel. Twee weken later en een paar duizend euro armer konden we weer varen.

De moraal van dit verhaal: al lijkt alles zo simpel en routinematig, blijf alert want je hebt zo maar een flinke schade.

Edo de Visser –YEAR

Met dank aan: sluiswachter Kornwerderzand, fa.Delhaes, Makkum Maritiem, Ron & Connie van der Plas, team Nautisch Kwartier

GEEN BENETEAU.....

Het is niet duidelijk of dit van de Après Voile redactie eigenlijk wel mag, maar dit artikeltje gaat over een zeiltocht op een héél andere boot dan een Beneteau. Ik wil het om twee redenen graag met jullie delen. Allereerst omdat op dit moment de Volvo Ocean Race weer in alle hevigheid is losgebarsten (bij het verschijnen van dit nummer is Leg 3 al vanuit Kaapstad gestart. De tweede reden is dat het een machtige ervaring betreft die ik jullie niet wil onthouden.

Al in september werd ik door mijn dochter Katja gevraagd om de 18^e oktober helemaal vrij te houden voor een verrassing. Uiteindelijk werd duidelijk dat ze voor mij een dagje op een VOR-boot had geregeld. Het betrof in dit geval een VO '70 van een paar edities geleden.

Sanya

Om 8 uur werd ik in Breskens afgezet om aldaar in te schepen op de Sanya samen met een 8-tal andere opstappers en 5 man/vrouw vaste crew. Waar dit op onze boten wellicht tot wat drukte zou leiden, verspreidt zich dat op zo'n grote (en vooral ook brede boot) vrij gemakkelijk en later bleek ook dat alle handjes zeker nodig waren.

Johan in actie

Bestemming voor die dag was Rotterdam. Om 8 uur zijn we gestart met wat uitleg en met name veiligheidsinstructie en om 9 uur gooiden we los. De hele dag zijn we bezig geweest met hijsen, strijken, zeilwissels, trimmen, sturen. Het is erg mooi om te zien hoe weliswaar het principe van zeilen natuurlijk op zo'n boot hetzelfde is, dat de manier waarop je alles doet wel totaal kan verschillen. Het grootste verschil is dat alles twee keer zo groot, sterk, stevig enzovoorts is.

Even een paar dingen die me opvielen tijdens het varen:

- Alles, maar dan ook echt zo'n beetje alles is van Carbon. Alle lijnen zijn Dyneema en d'r liggen nogal wat meters lijn. Onvoorstelbaar. Maar je merkt dat ie (ondanks z'n lengte) bij ieder vlaagje toch meteen 'oppikt'.

- De boot is minder stijf dan je zou verwachten. Op een bepaald moment werd de backstag gevierd en dan voel je dat de hele boot weer terug in vorm schiet (en dat gaat echt wel met geweld).
- Het grootzeil 'hangt' niet op de grootzeilval, maar wordt in de tophoek 'gelockt' (bovenin de mast) en op spanning gebracht met de cunningham hole.
- Voor een overstag heb je al gauw 6-8 man nodig. Omdat voorzeilen veelal worden ingelieerd en vervolgens weer gevierd, maar ook om de zeilen die op het dek liggen weer naar de loefzijde te verleggen.
- Je kan de koffiemolens 'schakelen' en kiezen welke trommel ze bedienen. Wij hadden er drie aan boord en zo kun je dus met 6 man tegelijk het zeil binnen halen.
- Binnen is het op z'n vriendelijkst gezegd: spartaans. Het minst frisse is plaatsing van toilet: naast (eigenlijk bijna IN) de kombuis. En kombuis is dan eigenlijk maar één brandertje. Houdt dus ook niet over.
- De schroefas en schroef kan helemaal in de boot worden gebracht om de weerstand te verminderen.
- Manoeuvreren op de motor gaat niet vanzelf: twee roerbladen die ver uit elkaar naast de schroef zitten. Er loopt dus vrij weinig schroefwater langs de roerbladen.

- HET GAAT HARD. Er stond die dag weinig wind, maar toen ik achter het roer stond, tikte ik vrij makkelijk 11 knopen aan terwijl er maar 7 knopen wind stond. Dat voelt echt waanzinnig.

Al met al een unieke ervaring en ik kan het iedereen aanraden. De schipper Ysbrandt Endt is overigens voornemens om de volgende keer met de Vendée Globe mee te doen. Dus in ieder geval een naam om in de gaten te houden.

Hopelijk geven de foto's een aardige sfeerimpressie. En voor wie zelf geïnteresseerd. De SCA lag te koop zag ik onlangs. Voor € 995.000,- is ie voor jullie.

Johan van de Brink

WANDELAAR IN SCANDINAVIË

Deel 3, 19 juni – 30 juni.

We hebben het gehaald, we zijn met de "Wandelaar" eind juni gearriveerd aan de zuidkust van Noorwegen. Onze tactiek: Gebruik maken van rustige dagen om de oversteek van het Kattegat en van het Skagerak te maken. Daar tussenin (motor)zeilend achterlangs de eilanden Tjorn en Orust en door de beschutte Zweedse scherenroutes naar het noorden. Op die manier lukte het de laatste 150 mijl in dagtochten te overbruggen. En het was vrijwel elke dag zonnig met een aangename 20 graden.

Voor het laatst waren we hier zo'n 25 jaar geleden, met onze vorige boot en met het, toen nog betrekkelijk jonge gezin en daar hebben we hele dierbare herinneringen aan. Dus er valt wat te vergelijken. Op de eerste plaats is zuid Noorwegen samen met de Zweedse westkust nog steeds een prachtig gebied om doorheen te varen. De navigatie met GPS en elektronische kaarten maakt het nu mogelijk om routes tussen de rotseilandjes en blinde klippen te volgen waar je vroeger niet van durfde te dromen. De afgelopen jaren echter hebben projectontwikkelaars dit gebied van oorspronkelijk eenvoudige vissersdorpen, waar de stokvis aan rekken buiten hing te drogen, voorzien van heel veel recreatieparken, weekend-villa's, privé jachthavens, golfterreinen en alles wat daar verder nog bij hoort. En als echte oude zeurpieten beschouwen we dat niet allemaal als pure winst. We gaan dan ook proberen voor de vakantiedrukke hier in volle omvang losbarst, via het relatief rustige Denemarken terug te gaan.

Maar we hebben in en om de Oslofjord best leuke dingen gezien en meegemaakt.

Max, Vera, Olivier en Ruud

Natuurlijk de ontmoeting met Max, Vera en Olivier, net terug van een visvakantie met (onze) camper in midden Noorwegen. Heel leuk om ze weer te zien en vanzelfsprekend moest Olivier op de foto, staande achter het stuurwiel van de "Wandelaar" die lag afgemeerd in Stavern.

Ook het prettige contact met de Kustzeilers Hans en Willemien van de "Bellefleur" was beslist een van de aangename verrassingen van deze reis.

Daarnaast verbaasden we ons over het aanhoudende mooie zonnige weer, ondanks een depressie die hier geruime tijd rondspookte. Met mijn kennis van de afgelopen winter gevolgdte meteocursus kan ik er iets dieper op ingaan. Dus voor de liefhebber: De bewuste diepe depressie was uit de buurt van IJsland gekomen en had zich in het weekend van 24/25 juni stevig genesteld in de omgeving van Oslo. Wij zaten dichtbij het "oog" en

Vuurtoren van Stavern

hadden relatief weinig wind en mooi weer. Echter op enige afstand van het centrum, vooral in het zuiden en zuidwesten waaide het heel hard. Met als gevolg dat Max op de veerboot naar Denemarken er flink van langs kreeg en zeilvrienden in Gotenburg hun boot met extra lijnen moesten vastknopen in de haven. Wij hadden de dagen daarop nog last van een zeer hoge deining op zee waar met een zwakke tot matige wind nauwelijks in te zeilen was.

Het leidde tot spectaculaire motortochtjes tussen huizenhoge spuiters op de in zee gelegen rotsen o.a. naar het prachtige natuurhaventje "Verdens Ende" gelegen op het uiterste zuidpuntje van het eiland Tjsome. De Noorse naam betekent "Einde van de Wereld". Als je daar geweest bent heb je dus alles gezien en wij hebben dan ook besloten het eerder geplande bezoek aan Oslo te laten schieten en op terugreis te gaan.

Verdens Ende

Op onze weg naar het zuiden voeren we opnieuw langs de Zweedse westkust, maar nu grotendeels buitenom vanwege de gunstige afluende wind, tot we voor de steeds harder wordende bries moesten schuilen in het rustieke vissershaventje van Edshultshall op het eiland Orust. Zorgvuldig uitgezocht vanwege zijn uitstekende beschutting bij harde wind uit oostelijke richting. We hebben er twee dagen heerlijk rustig gelegen en o.a. gefietst in de omgeving en gezwommen in de haven. Tevens bleek er in een voormalige viskistenfabriek een luxe "bed and breakfast" gehuisvest te zijn van een Nederlands/Zweeds stel. Die ontvingen ons heel hartelijk en werden we uitgebreid rondgeleid en geïnformeerd over de bijzonderheden van het dorp.

Deel 4, periode 1 juli – 13 juli.

Onze oversteek naar Denemarken op 1 juli was uit de kunst: een matige NW-wind, volop zon, en een "close encounter" met het Russische viermast opleidingsschip "Sedov" dat onder vol tuig rond kaap Skagen kwam gezeild. Een schitterend gezicht zo'n dwars getuigd "Tall

Ship" op volle zee voor je langs te zien schuiven. Natuurlijk ook te zien op Sail Amsterdam maar dan varen deze schepen in het Noordzeekanaal en het IJ op de hulpmotor. Grappig was ook dat met het tijdelijk minder worden van de wind de snelheid van de "Sedov" meetbaar terugliep, een bewijs dat uitsluitend op windkracht werd gevaren. We meerden na 9 uur varen af in het vissersplaatsje Strandby en de gebakken verse scholletjes in het houten restaurantje op de kade smaakten heerlijk. Het (bescheiden) havengeld was inclusief door de havenmeester persoonlijk afgeleverde verse broodjes.

De volgende ochtend werden we opgeschrikt door het nieuws dat Frans Maas met zijn bemanning en zeiljacht "Capella" ten onder was gegaan tijdens een wedstrijd voor de kust van België. Hij was de sympathieke bouwer van onze eerste "Wandelaar" waarmee we intensief wedstrijden hebben gevaren en in 1985 voor het eerst naar Noorwegen zijn gezeild. Heel aangrijpend, de meest waarschijnlijke oorzaak lijkt ons een aanvaring met een overboord geslagen drijvende container van een vrachtschip. Ook wij komen op zee ufo's tegen en 99,9% daarvan raken we gelukkig niet, maar het blijft een risico. De commerciële scheepvaartwereld beschouwt het verlies van enkele containers per schip in zwaar weer als "normaal". De verzekering dekt de schade en voor de eigen grote vrachtschepen vormen ze immers geen gevaar. Waterdichte meldingssystemen zijn er niet.

De dagen daarop was het steeds prachtig weer met soms veel en soms weinig wind, zodat we dagelijks in het Kattegat en de Grote Belt een stukje richting thuishaven konden varen. Het wordt zoals verwacht drukker in de jachthavens, maar we vinden nog steeds wel een goed plekje om af te meren, vaak langs een ander jacht en dat levert steevast een leuk praatje en vaak nuttige informatie op. Tevens bezochten we Deense juweeltjes als Ballen op het groene eiland Samsø en Nyborg, de mooi omgebouwde veerhaven van de voormalige zeeverbinding Funen-Seeland.

De zere knie van Joke blijft lastig, temeer omdat nu ook het andere zwaarbelaste been begint te protesteren. Met pijnstillers en ontstekingsremmers lukt het e.e.a. dragelijk te houden. Al met al toch een reden om wat sneller op huis aan te gaan, hoewel dat met een zeilboot makkelijker gezegd is dan gedaan als je terug moet door (een deel van) de Duitse Bocht. De steeds betere meerdaagse weerberichten zijn echter een grote hulp om een gunstig moment te kiezen. En met onze ondiepe boot kunnen we

onderlangs de Duitse Waddeneilanden via beschutte routes naar het binnenwater van Groningen.

Met bovenstaande in gedachten is het gelukt om in drie dagen van midden Denemarken naar de Duitse Waddeneilanden te komen, gebruikmakend van een tijdelijke weersverbetering op het meest kritische zee-traject. Drie lange dagtochten met voor ons doen zeer vroege vertrektijden. Dat leverde soms bijzondere waarnemingen op zoals de volle maan die op 9 juli om 5.00 u. 's morgens laag in het zuidwesten staat en precies onder de eerste brug in het NOK schijnt. Een kwartier later zijn we die brug gepasseerd, kijken achterom en zien de opkomende zon op exact dezelfde plek, in zijn volle omvang onder de brug doorschijnen. Maar van die lange dagen waren we wel goed gaar en moesten we even een dagje "bijtanken" op het leuke autovrije eiland Langeoog. Uiteindelijk werden het zelfs drie dagen omdat het opnieuw (te) hard ging waaien en ook omdat de onwillige knie heel plotseling echt ging blokkeren. De geraadpleegde sportarts op het eiland kon alleen maar constateren dat het een "geactiveerde knie-artrose" betrof, maar dat wisten we zelf ook al. Hopelijk brengen de door hem speciaal voorgeschreven medicijnen enige verlichting. Spoedige terugkeer naar Nederland wordt nu echt urgent.

Deel 5, periode 14 juli – 19 juli.

Vandaag 14 juli melden we ons uit de stad Groningen. Gisteren een mooie en vooral rustige Waddenroute gevolgd van Langeoog naar Delfzijl. Best een beetje spannend, want we moesten in een keer onder vier eilanden met bijbehorende wantijen door. Dus met opkomende vloed zo vroeg mogelijk over de eerste ondiepte (Baltrum) om, flink doorvarend op de motor, met zakkend water nog net over de laatste (Oster Ems) heen te kunnen komen. Het lukte net, met 20 cm kielspeling zowel aan het begin als aan het eind.

Helaas verbetert Joke's knie maar weinig, hoewel de pijnstillers goed werken. In ieder geval tot Leeuwarden blijven we met zijn tweeën op rustig binnenwater verder huiswaarts gaan. Daarna zullen we kijken hoe het laatste traject naar de thuishaven moet gaan verlopen. Met mooi weer zou Ruud het alleen kunnen doen (net als op de heenreis). Diverse familieleden en vrienden hebben al aangeboden om Joke met de auto op te halen.

En zo is het ook gegaan. Uiteindelijk is Joke op zondag 16 juli met de trein naar Utrecht gereisd en verder met de auto (van Max) naar Rijsbergen gebracht. Ruud was drie mooie

solozeildagen later eveneens thuis.
Eind goed, al goed.....?????

Ruud en Joke van Oers – Wandelaar OC331

WALK DOWN MEMORY LANE

IJs eten op de Alte Liebe in Cuxhaven was het enige dat we echt wilden deze vakantie. Jaren hebben we in Neuhaus a/d Oste gelegen met onze boot en Cuxhaven was regelmatig ons weekenddoel en het ijs van Agnoli een traktatie.

Tussen depressietjes en hoge druk gebieden door zijn we eilandhoppend naar Cux gegaan.

Voor Arjen begon de vakantie toen hij met onze zoon Joris, 's avonds vanuit Medemblik naar Kornwerd vertrok om vandaar met het tij mee naar Vlieland te gaan. Op Vlieland hebben Joris en ik gewisseld en begon ook mijn vakantie. 's Morgens om 6 uur met wind uit oost en een rif in het grootzeil richting Borkum waar we 's avonds met felle regen en hagel een plekje aan de Ostkaje in de Neue Haven vinden. Niet echt de "place to be" maar morgen gaan we verder. Naar Norderney.

Om daar te komen moeten we vroeg ons bed uit en behalve alle zeilen ook een beetje motor bijzetten. Hier hebben we recht op een rustdag. Dat worden er een paar meer aangezien de wind draait en vanuit het NO 5-6 wordt, dat is richting Helgoland niet leuk. Maar we amuseren ons prima, uitwaaien langs de boulevard lukt goed en eten bij restaurant Neys Place, in de haven, is een aanrader.

Vissoepje in een weckpot

Als de wind wat is afgenomen gaan we dan toch richting Helgoland. Het eerste dat we dan van Helgoland zien is de zendmast boven op het eiland en even later de Lange Anna. Het duurt nog wel even voordat we er zijn maar het koershouden is wel makkelijker geworden. Helgoland doet veel mensen niets maar ik vind het heerlijk om er te zijn. Wandelen over het Oberland langs de Jan van Gentkolonies of langs het strand in het Unterland. Je kunt ook binnenin Helgoland kijken. Een tocht met gids door de Luftschutzbunker is zeer de moeite waard. Overdag wordt het eiland overspoeld door dagjesmensen al is het lang niet zo druk als ten tijde van de Butterfahrten toen er hele scheepsladingen Duitsers naar het eiland kwamen om accijnsvrij boter te kopen. Ook nu nog kan je er accijnsvrij parfum, chocola, diesel e.d. kopen. De dagjesmensen gaan rond 4 uur weg en dan wordt het op het eiland een stuk rustiger. Van die rust genieten we maar Cuxhaven en het ijs van Agnoli roepen.

Helgoland

Jan van Gent-kolonie op Helgoland

Op 28 juli, naar het zich liet aanzien na de laatste bui voor die dag, vertrekken we rond 13.00 uur met ZW 21-26 Kn en een puntje genua richting de Elbe. Harde

wind en hoge golven. Je kunt je haast niet voorstellen dat er, eindelijk op de Elbe voor de wind nauwelijks nog vaart in zit en we het laatste stukje naar Cuxhaven de motor bij moeten zetten. Ons ijs is verdient. We werden gelijk door Agnoli herkend die benieuwd was naar de kinderen. Met ons ijsje in de hand en de belofte op de terugreis weer langs te komen zijn we naar de Alte Liebe gewandeld. In een ver verleden de plek waar mensen stroomafwaarts keken als schepen de zee opgingen of ervan terugkwamen. Wij keken stroomopwaarts, ons doel was Hamburg.

Agnoli, The place to be!

Met opkomend tij red je het om in 1 tij naar Hamburg te komen. De beste tijd voor ons om te gaan was om 14.00 uur. De Elbe is een kronkelige rivier die gaande weg richting Hamburg smaller wordt.

Er was weinig wind en de illusie om te zeilen hadden we dan ook niet dus de motor aan en gaan. Langs de Oste waar we jaren lang een ligplaats hadden in Neuhaus; Brunsbüttel waar meerdere vakanties naar Denemarken begonnen; Stade waar een zeer goede zeilmakerij zit; Wedel met zijn Wilkomm-höft, hierlangs varende hebben we de Duitse vlag een keer gestreken en weer gehesen als groet waarop de Nederlandse vlag ook werd "gedippt", naar Hamburg waar we rond 21.00 uur werden opgewacht door de havenmeester van de City Sporthafen.

City Sporthafen, Hamburg

Als je op een zondag in Hamburg bent dan moet je natuurlijk naar de vismarkt. De wekker liep dan ook om 6 uur af en met alleen een kop koffie op zijn we naar de St. Pauli Fischmarkt gewandeld. Vis, groente, fruit en prullaria te kust en te keur, standwerkers die hun ware met luide stem aanprijzen maar waar je het voor doet is de sfeer. Hier komen de doorzakkers, feestvierder en vroege vogels elkaar tegen. Bij de oude overdekte Fischmarkt lopen zij allemaal in en uit. Hier worden bij broodjes vis of hele maaltijden halve liters bier gedronken, er staat een band op een podium. Net een feestje en dat om 7 uur 's morgens.

Lekker hoor!

Op de weg terug naar de haven kom je langs de St. Pauli Elbtunnel. De eerste tunnel onder de Elbe uit 1911. Deze tunnel werd niet alleen gebruikt door voetgangers maar ook door paard en wagen, fietsers en zelfs auto's kunnen én gaan er nog steeds door. Het is niet zomaar een tunnel. Toegang tot de tunnel krijg je via een lift in een mooi gebouw achter de St. Pauli-Landungsbrücke, voor voetgangers is er ook een trap. Een bijzondere ervaring om met een lift naar de tunnelbuis te gaan en je voor te stellen dat keizer Wilhelm hier met een koets doorheen is gegaan. Auto's konden er niet door toen wij er waren, de tunnel wordt gerenoveerd.

St. Pauli Elbetunnel

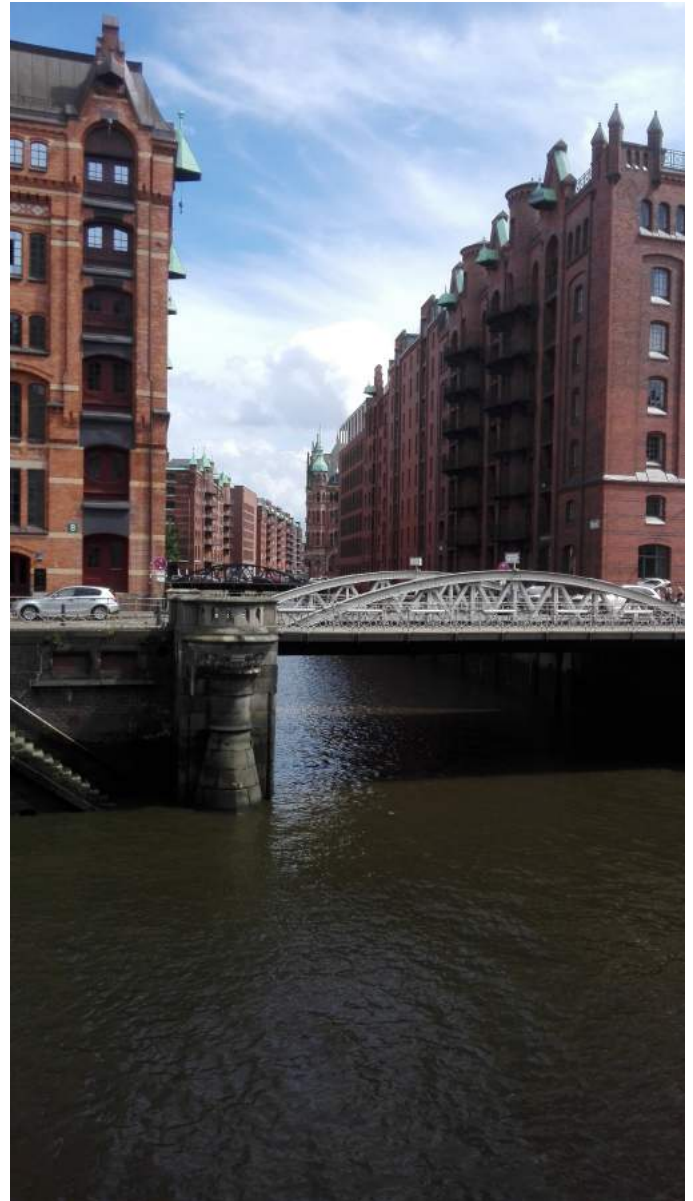
Toegangsschacht

Aan de andere kant van de tunnel is de toegang niet zo imposant maar daarvoor heb je daar een mooi uitzicht over de haven en Hamburg met de nieuwe Elbphilharmonie. Het is gebouwd op een oud pakhuis met een nieuwbouwgedeelte van glas en lijkend op de golven van de Elbe. Op de scheiding van het oude en het nieuwe deel is een rondgang waar je Hamburg weer van een heel andere kant kunt zien. Het is gratis maar je moet er wel een ticket voor halen. Helemaal zonder ticket kan je door de Speicherstadt lopen, het deel van Hamburg waar de oude pakhuizen staan en eb en vloed de stand van het water bepalen.

Omdat ik een keer een boek gelezen heb over een rozentuin achter een school in een, tijdens de Tweede Wereldoorlog, buitenwijk van Hamburg zijn we met S- en U-Bahn naar de Bullenhuser Damm gegaan. Voor de kinderen die hier in de nacht van 20 op 21 april 1945 in de kelder van de school zijn vermoord is een monument opgericht. Dit staat in een rozentuin, achter de school. In de school, die nu niet meer als zodanig in gebruik is, worden de verhalen verteld van de 20 kinderen en hun verzorgers. Hier vermoord omdat de Britten bijna bij Hamburg waren en de sporen van medische experimenten, de kinderen waren allemaal geïnfecteerd met tuberculosebacillen, moesten worden vernietigd. Je wordt er stil van.

Terug op de boot maar even bijkomen van alle indrukken voordat we wat gaan eten. Bij Portugees restaurant Tasquinha Galego in een historische Rundbunker. Wel een deur maar geen ramen en lekker eten met als afsluiting een heerlijke port.

Na een weekendje Hamburg zakken we met het tij weer af richting Cuxhaven. Dat red je niet in 1 tij vandaar dat we wat tussenstops hebben gepland. Eerst maar eens naar

Speicherstadt

Stade aan het einde van de Swinge aan de zuidoever van de Elbe. De Swinge is smal, wringt zich in allerlei bochten, langs de oevers staan oude bomen en je moet rekening houden met ondieptes en met wat meer diepgang moet je minimaal half tij hebben. De ingang van de haven ruim vrij varen en om de Wilhelmine von Stade heen voordat je richting het langsteiger vaart. In Stade gewandeld tussen de vakwerkhuisjes en op een terrasje aan het water een biertje gedronken. Vanavond eten we op de boot. Met de Cobb als barbecue.

Binnenhaven Stade

De volgende dag weer verder de Elbe af. Nu naar Neuhaus a/d Oste, onze thuishaven toen we in Duitsland woonden. De Oste is anders dan de Swinge, het stroomt er vreselijk hard en bij laag water vallen er platen droog waar je dan zeehonden en steltlopers kunt zien. Het voelt heel vertrouwd als we door het Oste Sperrwerk varen en het havenkantoor en de steigers zien. Zelfs het afmeren is vertrouwd, de oud-voorzitter van de zeilvereniging staat ons op te wachten en helpt een handje. Als we hier zijn gaan we ook altijd bij hem en zijn vrouw langs. Hij woont met verrekijkerzicht op de Elbe en als hij ons de Oste op ziet draaien gaat hij alvast naar de haven om ons "op te vangen". We genieten van de gastvrijheid, gezelligheid en alle zeil- en familienieuwtjes passeren de revue. Morgen gaan we verder en is de eindbestemming Cuxhaven.

Segelvereinigung Neuhaus an der Oste

Het tij is ons de volgende dag gunstig gezind. Om met afgaand water naar Cux te gaan hoeven we niet vroeg ons bed uit en kunnen we zelfs nog even door Neuhaus lopen. Veel is er toe aan een opknapbeurt en bekende dingen zoals het bakkertje op de dijk, de minisupermarkt en

Ramm's Hotel Achtern Diek, waar je een schnitzel kreeg die voor een normaal bord te groot was, zijn er niet meer of hebben een andere eigenaar. Toch zijn er ook bekende dingen. De werf van Skado, waar onze boot in de winter lag, is er nog steeds en ook Wentzel-Marin is er nog. De oude Wentzel was in de werkplaats bezig en had wel zin in een praatje, net als wij. Zijn zoon runt nu de zaak en hij helpt zo nu en dan. Daarna is het echt tijd om naar Cuxhaven te gaan. Het is zonnig, niet koud en we hebben ZW8-10Knp wind. Niet veel maar met behulp van het tij zijn we er zo. In Cuxhaven blijven we een aantal dagen. We hebben er rekening mee gehouden dat er weer meer wind komt en we nog even niet door kunnen. Zo hebben we alle tijd voor de stad die in onze tijd in Duitsland het doel was van menig weekendtripje.

De eerste dag begint al treurig, het regent. Ons geplande uitstapje naar Bremerhaven stellen we uit tot morgen. Als het droog is fietsen we naar het station om e.e.a. uit te zoeken en we trakteren onszelf op een etentje in de Seglermesse in de haven. Met een tafeltje aan het raam hebben we heerlijk zicht op de haven waar de bootjes maar binnen blijven lopen. Na het eten een "Verdauungsspaziergang" naar de oude RoRo terminal om nog even bootjes te kijken en uit te waaien.

Seglermesse boven het havengebouw.

De volgende dag gaat ons geplande tripje naar Bremerhaven wel door. Met trein en bus komen we bij het Columbus Center, het scheepvaartmuseum en de Weser. Hier staat een oude Funkrichtturm met uitzicht over de stad en zijn havens: helaas niet meer toegankelijk voor bezoekers. Een goed alternatief is het Aussichtsplattform Sail City op het Atlantic Hotel. Van daar heb je goed zicht

op Zoo am Meer en de nieuwe haven. De ambachtelijke bierbrouwerij, die er rond 1996, zat is er niet meer. Jammer, hier hadden we graag een biertje gedronken. Maar Duits bier smaakt overal goed dus ook im Zoo am Meer nadat we langs de zeehonden, pinguïns, ijsberen en al die andere "koudwater" dieren zijn gelopen. Buiten de dierentuin staat de oudste vuurtoren van Bremerhaven die nog in gebruik is, de Loschenturm. Zoals te verwachten valt hij onder monumentenzorg. Verder lopen kan natuurlijk altijd maar hierna kom je in de industriehavens. We besluiten dan ook om rustig terug te wandelen naar de bushalte. We willen namelijk nog door het overdekte Columbus Center lopen en bij de boten kijken die buiten bij het scheepvaartmuseum liggen. Het is al bijna sluitingstijd als we daar weer zijn en we mogen, zonder toegangsbewijs op en in de boten. Een extraatje waar we niet op gerekend hadden.

Zoo am Meer en rechts daarvan de oude vuurtoren.

Terug in Cuxhaven eten we Knusper Ente, je kan het hier bij elke Chinese Imbiss krijgen. Heerlijk krokante eend met een saus naar keuze. Tot slot nog een ijsje van Agnoli en een wandelingetje via de Alte Liebe terug naar de haven. De afsluiting van een geslaagde dag. Alsof we nog niet genoeg gewandeld hebben gaan we de volgende dag met de benewagen naar Duhne. Ik had gehoord dat ze daar, in een ponton café, zelfgemaakt Butterkuchen verkochten. Het was zonnig, er was veel wind: ideaal om langs het water te wandelen en lekker uit te waaien. Als je vanuit de haven naar het Kugelbake loopt en daar langs het strand verder wilt moet je alleen wel Kurtaxe betalen of al een Kurkarte hebben. Tenzij je bij de toegang een vriendelijke oude man treft die als puber wel

eens in Nederland is geweest en daar tussen de kassen heeft gevaren. Wij troffen hem en na een gezellig praatje mochten we doorwandelen. Bij het pontoncafé hadden ze gelukkig nog Butterkuchen en hij smaakte inderdaad goed. Zittend in een strandstoel, rug in de wind, was het goed toeven in Duhne.

Ponton café. O ja, ze hadden ook bier.

We zijn daarna dezelfde weg terug gewandeld aangezien we bij het Kugelbake langs wilden. Er is nu een mooi pad aangelegd waar je vroeger gewoon door het zand moest lopen. Met onze kinderen zijn we hier menig keer heen gewandeld. Soms gingen we dan terug met de Cuxibahn, het treintje, maar even zoveel keren ook lopend langs de promenade of, bij laag water, met blote voeten over de drooggevalle bodem van de Elbe. Dit keer zijn we op de promenade gebleven. Bij het strandje in de Grimmerhörner-Bucht, alweer bijna bij de haven, was men druk bezig met het opbouwen van standjes en bandjes voor het zomerfeest. Op de boot hadden we hiervan 's avonds goed zicht op het vuurwerk. En dan wordt het toch serieus. Het gonsde al een dag of 2 rond; er komt weer een dag aan met minder wind. Morgen is het zover. Ook wij hadden de weersvoorspellingen in de gaten gehouden. Onze planning was er op gemaakt dat we

rustig de tijd hadden om in en om Cuxhaven een aantal dagen te kunnen doorbrengen. Wat we tijdens onze "Duitslandjaren" bij Nederlanders op weg naar huis zagen: het rekenen en her-berekenen van de beste vertrektijd, afstemmen van je ideeën met anderen, nog maar eens naar de weersvoorspelling kijken, wij waren er nu ook maar wat druk mee. Maar deze dag nog niet. Nu is er ook nog tijd om lui te zijn. Wat laatste dingetjes kopen die ze in Nederland echt niet verkopen en theedrinken bij mensen die we vanuit Ketelhaven kennen. Met eten doen we niet moeilijk. De burgers bij B-Burger Grill & Bar zijn lekker en groot en het ligt op weg naar Agnoli. Hier gaan we nog een ijsje halen en gedag zeggen voordat we de boot klaarmaken voor de terugtocht en vroeg naar bed gaan.

Kugelbake zoals de meeste het niet zullen kennen.

Het is onmenselijk, de wekker die om 03.30 uur afloopt. Het is nog pikkedonker en toch is er al volop bedrijvigheid

in de haven. De eerste boten horen we al vertrekken. Wij zetten koffie en gaan dan ook. Eten doen we onderweg wel. We hebben besloten dat we in het donker op de Elbe niet zeilen. Het heeft wel wat, al die bootjes die de haven uitvaren en op de Elbe richting Deutsche Bucht gaan. De wind is ZZZW-WZW tot 15Knp dus bij het eerste licht gaan de zeilen omhoog, eerst nog met een rifje in het groot maar dat gaat er al gauw uit. Ons doel voor vandaag is Borkum waar we rond 21.00 uur afmeren. Het was een lange dag en het Kustennebeltje dat we onszelf gunnen na een dag zeilen hebben we dan ook echt verdient.

Alleen als we hem verdiend hebben.....

Van Borkum gaat het daarna naar Lauwersoog. Het tij is rond 13.30 uur pas gunstig dus tijd genoeg om met de bus naar het plaatsje zelf te gaan om daar te ontbijten. Duitse broodjes en Aufschnitt (verschillende vleeswaren). Daarna langs de promenade naar de Westkaap en nog even naar de nieuwe vuurtoren om over Borkum uit te kijken. Hier beginnen ze opnieuw over de Kurtaxe en Karte en weer kunnen we verder zonder. 319 traptreden hoger kijken we over Borkum, de monding van de Eems en naar de Waddenzee. Waar we later langs Rottumerplaat en Schiermonnikoog naar Lauwersoog varen. Deze dag, die zonnig begon, is eigenlijk de enige dag die ik me herinner als vreselijk verregend. De laatste 4 uur hebben we in de stromende regen gevaren. Zin om te koken hadden we allebei niet toen we, vlak voor 8 uur, vastlagen in Lauwersoog. Met onze druipe zeilpakken nog aan zijn we gelijk doorgelopen naar boven, naar Restaurette Schierzicht, 8 uur was sluitingstijd en dat wilden we voor zijn. Toen de bestelling gedaan was zijn we eens rustig

onze zeilpakken uit gaan doen. Morgen door de sluis om binnendoor naar het IJsselmeer te gaan.

Over de staande mastroute in 2 dagen naar Workum. Met een diepgang van 1.65m is dat geen probleem. De eerste dag hadden we een paar keer iets opgevangen over een tijdelijke stremming op het Prinses Margrietkanaal. Toen we bij Terherne kwamen was wel duidelijk waar dat vandaan kwam; Skûtsjesilen. De uittocht was net begonnen, de wedstrijd voor die dag afgelopen. Ondanks de drukte was er in Sneek nog een leuke ligplaats voor ons met zicht op de drukte van passerende zeil- en motorbootjes.

Ook dit is Sneekweek, of is dit Sneekweek?

De tweede dag hebben we het rustiger aan gedaan en eerst even door Sneek gewandeld voordat we naar Workum zijn vertrokken. De tocht naar Workum was leuk, we zijn diverse meren overgestoken, hebben weer aardig wat bruggen gezien en in Workum een plekkie voor de nacht gevonden achter de brug in de Begine. Hierna nog 1 brug voor de "eindsprint" naar de sluis die nu nog tussen ons en het IJsselmeer ligt. Bij die brug is restaurant Sluiszicht, niet origineel wel toepasselijk. Hier eten we als afsluiting van een heerlijke vakantie mosselen en drinken daar Fries bier bij. Rest ons nog 1 dag om van Workum naar Ketelhaven te komen waar we opgehaald worden

door onze dochter. Dan zit deze vakantie er weer op en beginnen we met plannen maken voor de volgende.

Ilse en Arjen Weber
Vela

50 VRIJKAARTEN VOOR BOOT DÜSSELDORF

Nova Yachting heeft als Beneteaudealer 50 vrijkaarten voor BOOT Düsseldorf, aan de leden van de BCN, beschikbaar gesteld! Deze beurs wordt van 20 t/m 28 januari gehouden in de Messe te Düsseldorf. Hier vind je de nieuwste boten en toebehoren voor onze gemeenschappelijke passie. Dit is ook de gelegenheid om met de nieuwe schepen van de Beneteauwerf kennis te maken en de contacten met Jan Douwe Wiersma van Nova Yachting weer eens aan te halen. Mocht je interesse hebben voor vrijkaarten, kijk dan op de website van de [BCN](#) voor verdere details.

NIEUWJAARS- BIJEENKOMST

d.d. 20 januari 2018

De nieuwjaarsbijeenkomst 2018 vindt plaats bij Restaurant "de Olifant" in Breukelen.

Restaurant De Olifant

In dit restaurant met Italiaanse keuken ontvangen wij jullie graag rond 16:30 uur voor een borrel en een hapje. Zoals elk jaar is er ook weer de **fotowedstrijd** waar de mooiste foto's van de vakantie of andere mooie momenten weer door de aanwezigen worden beoordeeld en beloond met een mooie prijs. Maximaal 3 foto's per boot en natuurlijk moet er een Beneteau, of een deel daarvan zichtbaar zijn.

Graag vooraf de foto's sturen naar
wedstrijdcommissie@beneteauclub.nl

Tijdens de Nieuwjaarsborrel presenteren we de evenementen voor het nieuwe seizoen.

Als je op de hoogte wilt zijn van de evenementen kom dan gezellig langs.

Omstreeks 19:00 is er voor de liefhebbers een Shared Dining met diverse Italiaanse voorgerechten en daarna enkele warme gerechten. De gerechten zijn met vis en vlees en voor ieder wat wils. Het dessert is een plank met Dolci Misti (diverse Italiaanse lekkernijen). Tot slot is er voor de liefhebber nog een kopje koffie of thee. Dit diner is voor eigen rekening en de kosten hiervoor bedragen € 38,00

Alleen borrelen kan natuurlijk ook.

Het restaurant de Olifant is makkelijk bereikbaar met de auto en openbaar vervoer.

Met de boot komen is ook mogelijk, de Olifant beschikt over een eigen aanlegsteiger aan de Vecht.

Graag een aanmelden op de website. Of mail naar evenementen@beneteauclub.nl

Het Adres is:

Straatweg 1
3621BG in Breukelen
0346 561478
www.deolifant.nl

PROTOCOL ROND HET DOPEN VAN EEN SCHIP

In de vorige Après Voile stond onderstaande oproep maar er zijn geen reacties geweest. Toch is het onderwerp van belang zoals ook blijkt uit het artikel over de PHOCA (voorheen Harold Larwood) op pagina 3.

Misschien is er iemand die toch weet hoe het allemaal officieel moet en dit tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst met de aanwezigen wil delen.

Afgelopen nieuwjaarsbijeenkomst was er een foto die ook mee deed aan de wedstrijd 'mooiste foto van het jaar' waar een Beneteau op te zien was; een voorwaarde om mee te kunnen dingen naar de prijs.

Op de foto was de doping van een boot te zien.

Gebruikelijke fles champagne kapot gooien tegen de boot. Het is in de huidige tijd de vraag of deze traditie wel op deze manier voort gezet kan gaan worden. Milieu groepen pleiten voor een "droge" doping op de kant omdat er nu glas in het water komt.

Maar.....dit is niet de vraag waar het om draait. Waar draait het dan wel om? Wat is de vraag?

Er werd in het gesprek dat gevoerd, werd aangegeven dat alleen EEN VROUW mocht dopen. De vraag is: klopt dit? Is deze traditie inderdaad alleen aan vrouwen toe te vertrouwen? Wat zou er kunnen gebeuren als een man de boot gaat dopen?

Tweede onderdeel van de vraag is;

Er zou door de eigenaar van de boot een geschenk aangeboden moeten worden aan degene die de 'Doping' uitvoert in de vorm van een sieraad. (Dit zou kunnen verklaren dat een vrouw de doping moet verrichten.)

Kortom.....

Is er iemand die meer weet te vertellen over dit gebruik???? Op internet staan hilarische beelden en uitleg over zogenaamde ongelukken maar is er iemand binnen onze club die er iets "zinnigs" over weet te zeggen?

Willy Mackaaij

Partner van Marius Kaptein van de Ecco. Spreek uit etsjo. Ecco (Ekko) is een schoenenmerk.

Marius Kaptein en Willy Mackaay - Ecco

EVEN IETS HEEL ANDERS

Sinds dit voorjaar hebben we een nieuw grootzeil maar we vonden het toch jammer om het oude zeil zomaar bij het groot vuil af te geven.

We hebben een adres gevonden dat in Heeg gevestigd is dat tassen maakt van oud zeildoek en die mevrouw heeft ons oude zeil opgehaald in Lelystadhaven.

Daarna heeft ze ons een aanbod gedaan: Een tas maken van ons oude zeil. Het adres van deze mevrouw is:

Schippers.zeiltassen@gmail.com.

Marius Kaptein en Willy Mackaay - Ecco

Ook Sailwise is op zoek naar afgedankte zeilen van zeiljachten. Zij kunnen hier tassen in allerlei soort van laten maken met een logo van de Stichting erop.

Deze zijn voor de verkoop en de opbrengst komt ten goede aan de Stichting Sailwise, Enkhuizen.

T 0228 350 756 info@sailwise.nl

VAN DE REDACTIE

Vorig jaar is er voor het eerst een digitale Après Voile uitgekomen. Kennelijk is dat jullie wel bevallen want we hebben geen op- of aanmerkingen gekregen. Voor het tweede nummer van dit jaar hebben we wel wat aan moeten dringen om kopij te krijgen en dat heeft geholpen en is het toch weer gelukt om een goed gevuld nummer te produceren. Dank daarvoor.

De redactie is zelf ook op vakantie geweest maar toen we na het gebruikelijke hopen langs de Belgische kust in Boulogne sur Mer lagen kregen we een telefoontje van de fokker van Parson Russel terriërs dat we in aanmerking konden komen voor een pup, als we dat nog willen. Natuurlijk wilden we dat. Wij bijna meteen een auto gehuurd om in Zoetermeer te gaan kijken maar bezoek aan moeder en zevenling was nog niet wenselijk.

Veel zin om verder te gaan hadden we daarom niet meer. De wind zat ook steeds in de verkeerde hoek om te kunnen zeilen dus de boeg ging terug naar het noorden.

Nog wel de nieuwe haven in Cadzand aangelopen. Een goede tussenstop als je niet meteen naar Blankenberge of Zeebrugge wilt. Zeeuws-Vlaanderen is een prima fiets- en wandelomgeving. Vooral de route over de duinen van of naar Breskens is prachtig. En nog nooit in Sluis geweest? Toeristisch tot en met. Geweldig om te zien, en het heeft een leuk museum waarin allerlei mechanische uitvindingen tentoongesteld staan.

Nadat de wind zich weer wat koest hield via Middelburg naar Goes. Daar lag het al mudje vol alweer vanwege de weersverwachtingen. Na een nachtje ergens langszij kwam er een boks vrij. Daar een auto gehuurd om eindelijk op bezoek te kunnen gaan bij de inmiddels drie weken oude pups.

We zijn toen verliefd geworden op Tippy die we op 9 september hebben opgehaald. Haar maidentrip heeft ze inmiddels gehad. Ze vond het hartstikke leuk

Jan Huisman & Marga Visser – Swing OC 331

COLOFON

Bestuur

Voorzitter - Evert Jochemsen

Secretaris - Arjen Weber

Penningmeester - Edo de Visser

Evenementen - Vacature

Wedstrijden - Henri van Blerk

Correspondentie: secretaris@beneteauclub.nl

Redactie

Jan Huisman en Marga Visser - apresvoile@beneteauclub.nl

@BenclubNed

Beneteau Club
Nederland

www.beneteauclub.nl